

- b) Czy art. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „statków rybackich innych państw członkowskich” objęte są też te statki rybackie innego państwa członkowskiego, które płyną pod banderą państwa członkowskiego Republiki Federalnej Niemiec?
- c) Czy art. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że sformułowanie „realizują cele odpowiedniego ustawodawstwa Unii, które mają wdrażać” obejmuje też takie środki przyjęte przez państwa członkowskie, które jedynie wspierają cele wymienione we wskazanych w nim przepisach unijnych?
- 2) Czy art. 11 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on środkom państwa członkowskiego dotyczącym jego wód terytorialnych lub wód objętych jego jurysdykcją, które są niezbędne do wypełnienia jego zobowiązań wynikających z dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu?
- 3) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie należy udzielić alternatywnie lub kumulatywnie odpowiedzi przeczącej:

Czy wyłączna kompetencja Unii Europejskiej w dziedzinie zachowania morskich zasobów biologicznych w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej sprzeciwia się przyjęciu wyżej wymienionych środków przez państwo członkowskie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 354, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 27 grudnia 2016 r. – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/
Tetsuji Shimizu**

(Sprawa C-684/16)

(2017/C 104/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Strona pozwana: Tetsuji Shimizu

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (zwanej dalej „dyrektywą 2003/88/WE” ⁽¹⁾) lub art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak § 7 Bundesurlaubsgesetz (federalnej ustawy o urlopach, zwanej dalej „BUrlG”), który jako sposób skorzystania z prawa do urlopu wypoczynkowego przewiduje, że pracownik musi złożyć wniosek o taki urlop z podaniem swoich preferencji co do terminu odpoczynku, aby prawo do urlopu nie przepało bez możliwości kompensaty wraz z końcem okresu rozliczeniowego, i który nie zobowiązuje pracodawcy do jednostronnego ustalenia w sposób wiążący dla pracownika, kiedy ma on wziąć urlop w okresie rozliczeniowym?

2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy obowiązuje to także wtedy, gdy stosunek pracy istnieje między dwiema osobami prywatnymi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia. (Hiszpania) w dniu 2 stycznia 2017 r. – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social i Jesús Crespo Rey

(Sprawa C-2/17)

(2017/C 104/47)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Druga strona postępowania: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z zakresu wyrażenia „podstawa wymiaru składek w Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa okresom odniesienia”, zawartego w załączniku XI [Hiszpania] pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, należy wyłączyć podstawy składki wynikające z wewnętrznego uregulowania hiszpańskiego, zgodnie z którym powracający pracownik migrujący, którego ostatnie rzeczywiste składki hiszpańskie były wyższe niż podstawy minimalne, może jedynie zawrzeć układ o utrzymaniu składek według podstaw minimalnych, natomiast gdyby był pracownikiem osiadłym, uzyskałby możliwość zawarcia takiego układu w odniesieniu do wyższych podstaw?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie i zgodnie z załącznikiem XI [Hiszpania] pkt 2 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r., czy prawidłowymi środkami naprawienia szkody wyrządzonej pracownikowi migrującemu będą: uwzględnienie ostatnich, należycie zaktualizowanych, rzeczywistych składek hiszpańskich i uznanie okresu odprowadzania składek na podstawie układu o utrzymaniu składek za okres neutralny lub przerwy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 10 stycznia 2017 r. – Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

(Sprawa C-12/17)

(2017/C 104/48)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony

Strona skarżąca: Maria Dicu